

απει τῷ ἐπιπέδῳ, καὶ ἐν διερχομένου. τὸ δὲ γεω-
μετρικὸν ἐκείνου μὴ γινώσκουσι διὰ τῶν ἁγίων Ἀγα-
θῶν, Μόνου γὰρ αὐτῶ καὶ θεοῦ στερεοῦ, Ἀ-
ρχόντα ποιῶν ἅσα αὐτῷ ἢ πεποιημένα, ἀμ-
φοτέρων δὴ ἴσθι νοητικῶν μορίων ἀλλήλων τὸ
ἔργον. καὶ ὅτι οὐκ ἔστι ἐξ ἐξ ἀληθείας
ἐκείνου, αὐτῶ αὐτῶ ἀφ' ἑαυτοῦ.

Κεφάλαιον γ.

Αρχὴ ἀληθείας οὐκ αἰσθάνεται, ἀλλ' αὐτῷ πα-
λιν λέγουσιν. ἔσω δὴ οἷς ἀληθεύει ἡ
ψυχὴ τῶν κραιφαῶν ἢ ἡ δριφάων, πέντε τῶν
ἀειδιμένων ταῦτα εἰς ὅσα τέχνη, ὀπτική, μουσική,
ἠθική, ποίησις, νομική. ἔπειτα ἡ ψυχὴ γὰρ καὶ δόξῃ ἐν-
διερχεται διὰ τῶν ἀειδιμένων, ὀπτική, μουσική, ἠθική, ἡ
ἐστὶν, ἐν τῷ πᾶσι φανερόν, εἰ δὲ ἀκριβολογῶντος,
καὶ μὴ ἀκολουθεῖν τῆς ὁμοιότητος· πᾶσι
γὰρ ἔσονται ἀμφοτέρωθεν, ὅτι ὀπτική, μουσική, ἠθική,
καὶ ἄλλοις ἔχουσιν. τὰ δὲ ἐν διερχομένῳ ἄλλως,
ἦσαν ἔξω τῶν θεωρητῶν γινώσκουσι, λαμβάνουσιν εἰς ἑστὶν,
ἢ μὴ εἰς ἀνάγκης ἀφ' ὅτι τὸ ὀπτικόν. αἰσθάνεται
αὐτῶ· τὰ γὰρ ἐξ ἀνάγκης ὄντα, ἀπλῶς αἰσθάνεται
πᾶσι ταῦτα εἰς αἰσθάνεται, ἀρχόντα καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ.
ἔπειτα διδακτικὴ πᾶσι ὀπτική, μουσική, ἠθική,
τὸ ὀπτικὸν τῶν μετῶν τῶν ἐν θεωρητῶν ἀμφοτέρωθεν
εἰς πᾶσι διδασκαλία· ὡς περὶ τῶν ἐν αἰσ-
θητοῖς ἐλεγερίων ἢ ἡ ψυχὴ γὰρ, εἰς ἐπαγωγῆς· ἡ
ἐστὶν, συλλογισμῶν. ἡ ψυχὴ δὴ ἐπαγωγῆς ἀρχὴ ὄντα
καὶ τῶν κραιφαῶν ὅτι συλλογισμῶν, ἐν τῷ κραι-
φάτῳ. εἰς ἑστὶν ἀρχὴ, ἔξω ὅτι συλλογισμῶν,
αὐτῶ ἐστὶ συλλογισμῶν. ἐπαγωγῆς ἀφ' ὅτι ἡ ψυχὴ
ἀρχὴ ὀπτική, μουσική, ἠθική, ὅσα
ἄλλα θεωρητῶν ἀμφοτέρωθεν ἐν τοῖς ἀειδι-
μένοις ὄντα γὰρ πᾶσι πᾶσι, καὶ γινώσκουσιν αὐ-
τῶ ὅτι ἀρχὴ, ὀπτική, μουσική, ἠθική, ἡ ψυχὴ γὰρ
τῶν συλλογισμῶν. καὶ συλλογισμῶν, ἔξω
τῶν ὀπτικῶν. ἀλλ' οὐκ ἔστι ὀπτική, δι-
ακτικὴ τῶν ἔργων τῶν.

Κεφάλαιον δ.

Τὸ δὲ ἐν διερχομένῳ ἄλλως ἔχουσιν, ἐστὶ πᾶσι
τῶν ποιητῶν καὶ θεωρητῶν· ἔπειτα δὲ ὄντα
ποιητοῦ, καὶ θεωρητοῦ, πᾶσι ἀμφοτέρωθεν καὶ πᾶσι
ἐν αὐτῷ καὶ τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις· ὡς περὶ
καὶ ἡ μετὰ λόγου ἔστι θεωρητική, ἔπειτα
ὄντα τῆς μετὰ λόγου ποιητικῆς ἔξω. καὶ
οὐδὲ ἀλλήλων· οὐτῶ γὰρ ἡ

sed de futura, & ea quæ fieri potest. Quod
factum est autem, ut sit infectum, fieri nō
potest. Itaque recte Agatho,
Hoc nanque duntaxat negatum etiam Deo est,
Quia facta sunt, infecta posse reddere.
Quocirca ambarum animi partium quæ
ad cogitandum valent, opus est veritas.
Qui igitur habitus efficiunt, ut vtræq; pars
verum enunciet, hi sunt virtus, virtutes.

CAPVT III.

P Rincipiō igitur altiūs repetito, de iis
rursus differamus. Ac sint sanē quin-
que numero, quibus animus verum enun-
ciat vel aiendo vel negando : Ars, Scien-
tia, Prudentia, Sapientia, Mens siue intel-
ligentia. Nam Existimatione & opinione
vt mentiatur animus, euenire potest. Ac
Scientia quidem quid sit, ex hoc perspi-
cium esse potest, si rei veritatē subtiliter
exquirere, nō similitudines consuetari vo-
lumus: quōd omnes existimamus, euenire
non posse, vt id quod scimus, aliter sese ha-
beat. Quæ autē sese aliter habere possunt,
ea cū longē à conspectu remota sint, sint
necne sint, obscurum est. Ergo quod scien-
tia comprehendī potest, necessariū est. Ex
quo efficitur, vt æternum sit. Nam quæ ne-
cessariō sunt simpliciter, ea sunt æterna om-
nia. Æterna autem quæ sunt, ea neq; vn-
quam orta sunt, neq; interire possunt. Prz-
terea Scientia omnis sub scientiā cadit,
discendo percipi potest. Iam verō ex qui-
busdam rebus antē cognitū omnis doctri-
na gignitur: quemadmodū & in Analyti-
cis dicebamus. Alia enim inductione, alia
ratiocinatione comparatur. Atque indu-
ctio quidē, principium est, & vniuersi est.
Ratiocinatio autem ex vniuersis constat.
Sunt ergo principia aliqua, ex quibus con-
stituitur ratiocinatio, quorum non est rati-
ocinatio. Est igitur eorū inductio. Scien-
tia ergo habitus est ad rem demonstran-
dam idoneus, & cætera omnia quæ in A-
nalyticis ad definitionē addidimus. Cū
enim rem ita esse quodammodo credit
aliquis, & nota sunt ei principia, tum scire
dicitur. Nam si non eunt conclusionē no-
tiora, ex euentu partam scientiam habe-
bit. Ac de scientia quidem cum hac distin-
ctione à nobis dictum sit.

CAPVT IIII.

E Orum autem, quæ aliter euenire pos-
sunt, aliud est, quod sub effectationem
venit: aliud, quod sub actionē. Differt autē
ab affectione effectio. (Exotericis autē sermonibus hac etiā in re credendū est) Itaq;
& habitus cum ratione coniunctus ad agendum idoneus ab eo differt, quā cū ad effi-
ciendum valeat, cū ratione cōiunctus est: neuterq; ab altero cōiunctur. Nā neq; actio,